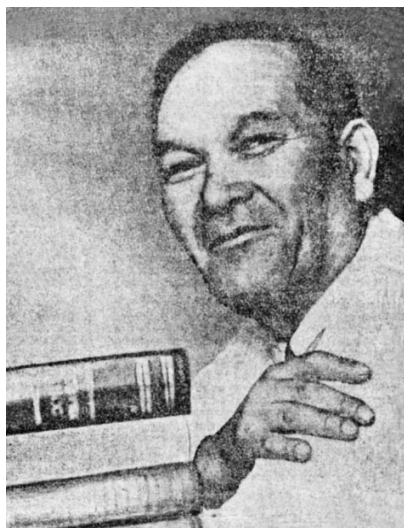

КИРИЧЕНКО Семен Трифонович (13. 02. 1895, с. Рашівка, нині Гадяц. р-ну Полтав. обл. — 10. 08. 1969, Херсон) — журналіст. Брат [Ф. Кириченка](#). Закін.

Великосорочин. учител. семінарію (нині Миргород. р-ну Полтав. обл., 1914), навч. у Полтав. інституті (1915–18). Голова Гадяц. повіткому і військкредитовому (1919), ред. губерн. газети (1921–23), секр. Ромен. окружкому КП(б)У (1923), консул (1927–28), дир. видавництва «Література і мистецтво» (1933; обидва — Львів), заступник голови Укр. радіокомітету (Київ, 1934–37). Водночас займався літ.-журналіст. діяльністю. Деякі статті опубл. у г. «Комуніст», «Вісті», ж. «Радянська освіта». 1937 безпідставно ув'язн. на 10 р., як інвалід звільн. із табору. 1943–56 — юрисконсульт, співпрацював із період. виданнями. Після реабілітації 1955 жив у Херсоні. Ім'ям К. названо вулицю у рідному селі.

Рекомендована література

1. С. Т. Кириченко: [Некролог] // Наддніпрян. правда. 1969, 12 серп.; Різун К. Дипломат С. Кириченко // Будівник комунізму. 1975, 9 груд.; Шанько Г. Дорогами життя // Там само. 1985, 9 лют.

[М. М. Сулима](#)

Бібліографічний опис:

Кириченко Семен Трифонович / М. М. Сулима // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6438>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).